

Meka.

(Vztočna romanca.)

<p>Mučni molk v dalji peščeni — Ni ga oblačka na svodu . . . V Sahari tihi, ognjeni Moslim mlad mre ob velblodu —</p> <p>V trudnem se blesku oko mu Tja proti jutru ozira, V vročem se pesku težko mu V nočni sen, večni zapira —</p> <p>Azrael ponj prišel zdaj je, On pa še videl ni Meke . . . Ah, zaprt divni mu raj je, Huris zgubljene na veke —</p>	<p>»Allah, oj Allah ti zviti, Kismet naj tak ne vznemirja, Ko sem na pot grozoviti Zvabiš, da vničiš fakirja?</p> <p>Kaj si postavil mi kočo, Ne mi palače ustvaril? Kaj za puščavo mi žgočo Sužnjev na pot ne podaril?</p> <p>Allah, oj Allah nebesni, Rešena, čuj, je uganka: Ali so raji pretetni, Ali pa huris ti manjka . . .«</p>
---	--

Ustni zbledita mu sinji,
 Vgasne oko mu krvavo . . .
 Čuj, sem od Meke v pustinji
 Pesem se zlegne sanjavo . . .

Aleksandrov.

Golobčka dva.

<p>Golobčka dva, golobčka dva Na sleme sta mi sela, Gosposko se priklanjala, Drug k drugemu zaganjala, Kot, radosti vzkipeła, Ljubezen drobnega srca Na slemenu naznanjala Ljubimčka bi si bela —</p>	<p>Laboda dva, laboda dva, Ljubka kot lilja vzevela, Po jezeru sta plavala, S perotmi sta vztrepavala, In voda je šumela, Kot z bori temnega gozda Skrivaj pošepetavala Bi sapica vesela —</p>
--	---

In roža je stoletnica
 V krasoti vsi drhtela,
 Kot srci dve, ki sanjali,
 Molče sta si naznanjali,
 Kar duša hrepenela . . .
 In kot dva bela parčka sta
 Dva stasa se priklanjala,
 Kri k srcu je hitela . . .

Aleksandrov.

